

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

V písmech je lidské tělo často uváděno jako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké. Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky, které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědomělí a mají úplnou víru

ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežívat z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnání Prozřetelnosti, inediáté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediáté), solariáni nebo wateriáni, a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, které nám představují tyto osoby z minulosti a současnosti, kteří si vybrali žít na Zemi bez jídla. Možná vás budou jejich

duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevrou a vaše obzory rozšíří.

Pozývame vás teraz sledovať 2. časť 5-dielneho seriálu s názvom „Dirk Schröder: Posouvání hranic – život plný světla“ – v relácii Medzi Majstrom a žiakmi. Cestopisec, autor, fotograf, a přednášející Dirk Schröder experimentuje a provádí výzkum života bez jídla od roku 2004. Je autorem knih „Využíván světlem: Posouvání hranic – Život plný světla,“ a také „Sbohem jedení, uždibování je v pořádku.“ Minulý týden jsme se dozvěděli, jak Dirk poprvé slyšel o žití z prány od účastníka v jednom z táborů v divočině. Poté, co si přečetl knihu Jasmuheen „Žití ze světla“, rozhodl se podstoupit 21 denní přechodový proces. Jaký byl 21 denní proces? 21 denní proces? Ano, když se tak dívám zpět, rozdělím tři týdny na části. V prvním týdnu byla jen jednoduchá, rozhodující část. První týden, sedm dnů, člověk nejí a nepije. Věděl jsem, že mohu být

bez jídla a pití
čtyři dny.
A pak to bylo
opravdu vzrušující
a musím říci,
že pátý den jsem se
vzbudil a pomyslel si:
„Hele, já jsem stále naživu,
to je neuvěřitelné.“
Také mi pomáhaly
knihy, které jsem
četl od Jasmuheen.
Měl jsem dotaz
a jak jsem otočil stránku,
tak tam byla odpověď.
A co jsem všimnul,
že tyto (intuitivní) zprávy
opravdu přišly,
a já je pak okamžitě
dodržel.
To bylo skvělé.
Na druhé straně
jsem si všiml, jak mé
tělo hubne.
Ale na druhé straně
jsem viděl, že právě
v tomto propadlém
obličejí byly jasné, lesklé
oči a z toho jsem
měl velkou radost.
No, byl tam
takový život.
A pak jsem řekl svému tělu:
„Jsi stále naživu.“
Mluvil jsem s ním a řekl:
„Žijeme
a my to dokážeme.“
Ve druhém týdnu
jsem byl úplně slabý.
A tehdy je dovoleno,
aby člověk pil
vodou velmi zředěné
ovocné šťávy.
Cítil jsem se velmi
vyčerpaný, jako
po velké operaci.
Přesně tak,
během prvního týdne
jsem také
viděl anděly.

Andělé přišli ke mně
a to bylo neuvěřitelné.
Mluvili na mě.
Také mi hubovali,
protože jsem neležel,
tak, jak
bylo předepsáno.
Cítil jsem, jak popsala
i Jasmuheen,
že v oblasti ledvin
probíhala nějaká
přeměna.
Nyní rozumím,
že tato změna
byla opravdu prováděna
těmito energiemi Světla.
Měl jsem pocit,
že si potřebuji odpočinout,
sotva jsem mohl
něco fyzicky unést.
Pomalu jsem
získal hmotnost.
Přišel jsem o více než
8 kilogramů a pak
to šlo nahoru.
Během druhého týdne
jsem měl opravdu pocit,
že je čas na zotavení.
A ve třetím týdnu
se to tak nějak
začlenilo, bych tak řekl.
Vzpružil jsem se.
Cítil jsem se lépe,
a měl jsem pocit, že jsem fit
a změněn.
Bylo to tak jasné.
A pak posledního dne
v sobotu po procesu,
těsně před koncem,
jsem prošel ohněm.
Šel jsem ohněm
se záměrem,
že nyní bude
proces začleněn.
To bylo opravdu ohromné.
Bylo to opravdu
úžasné, jak to fungovalo.
A tím byl pro mne
21 denní proces
nádherně uzavřen.

A pak v neděli
jsem si pomyslel:
„No, proč bych
měl znovu jíst?
Z jakého důvodu bych teď
měl znovu začít jíst?“
A pak to bylo jasné.
V pondělí ráno
jsem prostě pokračoval.
Jestliže nebyl žádný
závažný důvod, abych se
musel navrátit zpět k jídlu,
tak jsem pokračoval.
Ano, byly tam dvě věci,
kterých jsem se obával.
Zaprvé, má váha byla stále
mnohem nižší, než jsem si
představoval,
stále pod 60 kilogramů
a stále jsem vypadal
dost vyčerpaně.
Ale já se cítil báječně.
A zadruhé,
že mi bylo pořád
velmi zima.
Vždycky jsem cítil chlad.
Musel jsem si vzít nápoj,
aby mě zahřál.
A pak, jelikož jsem
cestující novinář,
měl jsem příležitost
cestovat do Řecka.
Myslel jsem si:
„Dobrá, v Řecku
je teplo.“
A také proto, že jsem
se mohl dostat
z mého obvyklého okolí,
žít způsobem, jakým jsem
chtěl, jen bez jídla,
dokud nebudu mít pocit,
že se to zaběhlo.
Také jsem
vydal ultimátum Duchům
a řekl: „Právě teď
se necítím dobře.
Když vážím příliš málo,
nevyzařuji, jak se cítím
a nikdo mi nebude
důvěřovat.“

A také nechci
zmrznout.
A pokud to nebude fungovat,
do určité doby
a já se nebudu cítit dobře,
začnu zase jíst.“
Bylo to velmi jasné
ultimátum
a jasná zpráva
do duchovního světa.
A fungovalo to.
Dirk Schröder věří,
že 21 denní přechod
byl pro něj jasným
duchovním procesem.
Prošel jsem mnoha kroky
na této cestě.
Mé spojení
s Lakotskými indiány
bylo předehtou
a to udělalo moc.
Bylo to během
tohoto 21 denního procesu
velmi zřejmé.
Všiml jsem si,
že přišla zpráva
a okamžitě jsem stiskl
knoflík na nahrávání
na mikrofonu
a všechno si to nahrál.
Bylo to velmi jasné.
Byl to opravdu
můj záměr,
protože rozhodujícím
slovem byla příprava.
„Pokud můžeš mít
tři týdny čas,
pak by to mohla být iniciace.“
Pak jsem si všiml,
že to zapadlo:
„To je tam, kam chci jít.“
Žít bez jídla
je hezké,
ale chtěl jsem tuto iniciaci,
tento duchovní proces.
Musím říct,
jaký jsem měl záměr,
tak se také stalo.
Poznamenal jsem
si to.

Proto se stalo mnoho
záračných věcí
a zůstaly.
Nyní mohu říct,
že to můžu mnohem
jasněji uplatnit,
a mám mnohem
silnější intuici,
kterou mohu
skrže mé chování
vyjádřit.
A to je velký dar.
Jaké jsou některé fyzické
a mentální
přeměny
podle osobní zkušenosti
pana Dirka Schrödera?
Cítím se čistější,
potřebuji méně spánku.
Opravdu mohu lépe
fungovat než jiní.
A protože nejím,
nemám žádné deprese,
jak to člověk obvykle zná.
Po jídle je člověk
unavený.
Ano, pak je to rutina.
Probudím se a jsem prostě
fit, dokud nejdu do postele.
A to může být 20 hodin,
během kterých
pracuji kolem dokola
a neustále něco dělám.
Ale trvale se cítím
silně a dobře.
Vidím to, jako velký dar.
Když zde fyzicky pracuji,
venku v přírodě,
když tahám klády,
tak mladí říkají:
„Hele, nevím, odkud bereš
svou energii.“
A to mi už ukazuje
energii, která se uvolní,
když dlouho
netrávíme potravu.
A to bylo pro mě také
důležité, protože
vždy bylo
v mém životě důležité

být silný a také vytrvalý.
Brzy po
dokončení mého procesu
jsem šel lyžovat, protože
jsem chtěl vědět:
„Ano, jaké to bude
s mou kondicí?“
A bylo to opravdu přesně
takové, jako předtím,
mohl jsem sjíždět hory
tak, jak jsem
byl zvyklý.
A zde jsem poznal:
„Ano, funguje to.“
Pan Schröder také
obezřetně konzultoval svůj
fyzický stav během celého
procesu s lékařem.
Bylo velmi důležité,
aby můj doktor,
můj rodinný lékař
o tom věděl a řekl jsem
mu den dopředu, řekl jsem:
„Chtěl bych, abyste tu byl
a doprovázel mě.“
Uzavřel jsem s ním dohodu,
že když budu mít
pocit, že by záležitosti nebyly
v pořádku, že ho mohu
kdykoli zavolat,
ve dne v noci
a on by mi pomohl
přerušit proces.
Byl jsem vždy připraven,
že kdybych se necítil dobře,
což znamená, že bych slyšel
vnitřní hlasy, které mi říkají:
„Zastav to!“ že bych to
okamžitě zastavil.
A tento lékař mě navštívil
sedmého dne.
Nemohl jsem ani mluvit.
Neměl obavy o můj stav,
protože
něco vycítil.
Ve mně byla síla.
Nebyl žádný důvod
to přerušit.
A po třetím týdnu
začal jako při půstu:

„Nyní přeruš půst
a sněz trochu polévky.“
Řekl jsem: „Ne, nic!
Nechci jíst polévku.
Nechci už více jíst.“
A to zcela změnilo
jeho pohled na svět.
Ano, hodně se naučil,
jako, že někdo může vydržet
bez pití sedm dnů.
Později jsem s ním vedl
rozhovor pro mou knihu,
kterou jsem napsal.
A pak jsem ho požádal,
aby mě vyšetřil, myslím,
že to bylo
ve čtvrtém nebo pátém týdnu.
Vzal výsledky krevních
testů,
vrátil se a řekl:
„Krevní obraz v normě.“
V návaznosti jsme
to udělali jednou, dvakrát,
třikrát a vícekrát,
pokaždé to bylo pozitivní.
Pro mě to bylo důležité,
že jsem měl lékařský dohled,
pokud to bylo možné,
jednoduše pro uklidnění,
že je vše v pořádku.
Jsem stále jako dřív...
Pokud by to nebylo
v pořádku, pak bych začal
zase jíst. Ale nyní,
po tak dlouhé době,
po čtyřech letech vím,
že je možné žít
bez jídla.
Vlastně se mi první noc
zdálo, že jsem se připojil
k lidem,
kteří žijí ze Světla.
A to bylo tak silné,
tato aktivní podpora
byla velmi nápadná.